

برای اولین بار در تاریخ پر گزاری جایزه «من بوکر»، یک نویسنده آمریکایی موفق به دریافت آن شد. به گزارا اسپنا، «گاردین» نوشت: «بل «بتی» نویسنده سیاه‌پوست آمریکایی بامداد دیروز (۵ آبان) موفق شد جایزه مهم ادبی «من بوکر» ۲۰۱۶ را با رمان Sellout، از آن خود کند.»
«بتی» ملنر تلخی است که به سیاست‌های نژادی در آمریکا و به ویژه هویت نژادی در لس آنجلس پرداخته است.

جایزه «من بوکر» ۲۰۱۶ به یک آمریکایی رسید

سیانور؛ روایت یک گسست

جواد نوائیان رودسری

literature@khorasannews.com

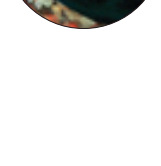
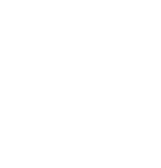
داستان شکل‌گیری، فراز و فرود سازمان منافقین، یکی از عبرت‌آموزترین وقایع دوران معاصر است. سازمانی که پس از به بن‌بست رسیدن مبارزات مدنی، با هدف شکل‌دهی به مبارزات مسلحانه علیه رژیم پهلوی شکل گرفت. سازمان، در ابتدای کار، در درون مایه‌ای مذهبی برخوردار بود، اما به تدریج، اعتقادات دینی در مرانامه آن، جای خود را به گرایش‌های مارکسیستی داد. دلیل این مسئله را باید در وقایعی جست‌وجو کرد که در آن سال‌ها، سراسر جهان سوم را متأثر کرده بود. پس از رنگ‌باختن کمونیسم روسی، مائوئیسم چینی و جریان‌های مشابه یا هم‌سو با آن، مانند جریان «کاسترو» و «چگوارا» در کوبا و «انور خوجه» در آلبانی، در میان جوانانی که سودای مبارزه با رژیم شاه را داشتند، طر‌ف‌دارانی پیدا کرد. به این ترتیب، چریکیسم به الگوی روز مبارزانی تبدیل شد که می‌خواستند در جامعه، خودی‌نشان بدهندو طبعاً، سازمان منافقین نیز نمی‌توانست از این موج‌گرایش به چریکیسم در امان بماند. آنها به تدریج، تحت تأثیر آموزه‌های مارکسیستی، به این نتیجه رسیدند که اسلام نمی‌تواند انقلاب فدایی خلق و منافقین، آن‌قدر به این دیدگاه اطمینان داشتند که حتی باور وقایع بهممن ۱۳۵۷ و پیروزی انقلاب اسلامی، را برای آنها ممکن نبود. در غلتیدن در سرایشی از تعداد گروه‌های چپ‌گرا از آموزه‌های اسلامی و اصل فرض کردن چریکیسم، به عنوان یگانه راه از بین بردن رژیم پهلوی، بود.

این مقدمه را نوشت، تا بتوانم بهتر در باره داستان فیلم «سیانور»، آخرین ساخته «بهروز شعبی»، مطالبی ارائه کنم. داستان این فیلم ارائه نکرده‌اند اما ظاهراً «کارت پرواز» از مضمونی اجتماعی بر خوردار است. منصورشهبازی، ندا جرابیالی، اصغر فیعی جم، و محمد علی نجفی، طلا معتمدی و شیرین یزدان‌بخش در فهرست بازیگران این فیلم قرار دارند.

چهره‌ها و خبرها

-
-
-

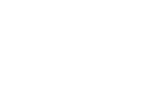
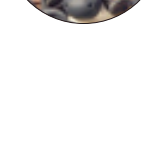
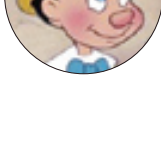
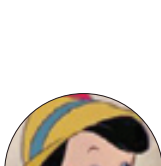
سرگرم انتخاب بازیگر

نمای دور

-
-
-

پیتر جکسون و فیلم اقتباسی

پیتر جکسون اعلام کرد قصد دارد برای پروژه بعدی‌اش کتاب «موتورهای مرگبار» از انتشارات اسکولاستیک را جلوی دوربین ببرد. گفته‌شده این فیلم قرار است بهار ۲۰۱۷ در نیوزیلند کلید بخورد. خود جکسون با همکاری فران والث و فیلیپا یونیس که در فیلم «بابا حلقه‌ها» و «هابیت: نیز باوی برای نوشتن فیلم‌نامه همکاری کرده بودند، رمان فیلیپ ریورا در قالب فیلم‌نامه پیاده می‌کند. کارگردانی این فیلم را کریستین یورز بر عهده خواهد داشت که طراح جلوه‌های ویژه «بابا حلقه‌ها» بود.

—**تارانتینو روی صندلی کارگردانی «ددپول»**

در حالی که همین آخر هفته تیم میلر با اعلام انصراف از ساخت قسمت بعدی «ددپول» موجب حیرت هواداران این فیلم شد، اکنون بازار اظهار نظر‌ها برای انتخاب جایگزین برای وی بسیار داغ شده است. گفته شده رایان رینولدز بازیگر اصلی این فیلم می‌گوید هیچ کس به جز کوئنتین تارانتینو شایسته نشستن روی صندلی کارگردانی «ددپول» نیست. کارل شامپیون از دست‌اندرکاران این پروژه نیز می‌گوید حضور تارانتینو به عنوان کارگردان این فیلم به معنی تثبیت فروشی میلیار دلاری خواهد بود.

—**تونی سرولیو در فیلم «پینوکیو»**

نسخه لایو اکشن یا جان بخشی زنده به «پینوکیو» با حضور تونی سرولیو بازیگر مشهور ایتالیایی انجام خواهد شد. تونی سرولیو که بازیگر «زیبایی بزرگ» بود قرار است در نقش پدر ژیتو جلوی دوربین برود. کارگردان این فیلم نیز متئو کارونی است که کارگردانی «گومور» و «قصه قصه‌ها» را در کارنامه دارد. کارگردان این فیلم با همکاری بسیاری از اعضای تیم سازنده درام فانتزی «قصه‌قصه‌ها» محصول ۲۰۱۵، که در جشنواره فیلم کن به نمایش درآمد تر کبیی از فیلم زنده و ساخت رایانه‌ای را مدنظر دارد.

سری جدید «بره ناقله»

تولید قسمت دوم پویانمایی سینمایی معروف «بره ناقله» یا «شان دشیپ» دو ماه دیگر آغاز می‌شود. ریچارد استازرک کارگردان سری اول این فیلم، کارگردانی بخش دوم را نیز بر عهده دارد. ریچارد استازرک کارگردانی دنباله داستان قبل از این عهده‌دار است هر چند مارک بارتن که همکاری کارگردانی را در مجموعه اول داشت در بخش دوم حضور نخواهد داشت. سال ۲۰۱۵ نیز فیلم سینمایی آن اکران شد که با فروش ۱۰۶ میلیون دلاری در جهان به موفقیتی چشمگیر رسید.

ادب و هنر |

نقدی بر فیلم «سیانور» ساخته بهروز شعبی

یک عاشقانه سیاسی

یکی از سکانس‌های ماندگار «سیانور» جایی رقم می‌خورد که بهروز شعبی (مجید شریف واقفی) بی‌خبر از توطئه‌ای که برایش چیده‌اند از دو طرف کوچ‌محاصره می‌شود و دوربین نگاه حسرت‌بارش را در هوایی بارانی دستی که برای برداشتن اسلحه به سمت جیش می‌رود آن را پس می‌کشد در سکوتی سرشار از ناگفته‌ها قاب می‌گیرد.

آن چه در باره «سیانور» می‌توان به جرات مدعی شد بی‌مهری به آن دو جشنواره‌های فجر و مقاومت است که از طرف داوران نادیده گرفته شد. از کارگردانی و اجرا که چشم‌پوشیم فیلم برداری، طراحی صحنه و بازی مهدی هاشمی در حدی بود که دیده نشد. یکی از آسان‌ترین پاسخ‌ها به انتقادها در خصوص بی‌توجهی دو جشنواره فجر و مقاومت به «سیانور» اختلاف سلیقه داوران است که تا حد زیادی توجیه‌پذیر نیست که دو جشنواره با دو هیئت داور ی فیلم را نبینند، فیلم خوش‌ساختی که به لحاظ ساختار، داستان گویی و روایت در مقایسه با برخی آثار شرکت‌کننده در این دو جشنواره چند سر و گردن بالاتر است. با این که «سیانور» در هیچ‌یک از عناوین در این دو جشنواره نامزد نشد، اما نشان داد که نگاه داوران با نگاه تماشاگران بسیار فاصله دارد. بر شدن چندین ستانس از سالن‌های نمایش فیلم در روزهای نخست اکران و استقبال تماشاگران از این فیلم در روزهای اخیر گواه این است که مردم و منتقدان «سیانور» را به خوبی دیدند.

احمد صبریان

sabrian@khorasannews.com

بهروز شعبی کارگردان خوش ذوق، مستعد و خوش‌آتیه سینمای ایران پس از ساخت فیلم «دهلیز» که داستانش در بستری اجتماعی روایت می‌شد، در جدیدترین فیلمش سراغ فضایی سیاسی، تاریخی و عاشقانه رفته است. وی در «سیانور» که این روزها بر پرده سینماهای کشور است، مقطع ملّتهبی از تاریخ کشور را به تصویر کشیده که بخش عظیمی از جامعه به ویژه نسل جوان آن را تجربه نکرده است. با توجه به سوژه حساس و بحث برانگیز فیلم بی شک شعبی تلفیق «سیاست»، «تاریخ» و «عشق» را در «سیانور» خوب پیش برده است. این‌سال‌ها در ژانر سیاسی فیلم‌هایی انگشت‌شمار ساخته شده که حرف جدیدی برای مخاطب داشته باشند ولی «سیانور» در سینمای این روزهای ایران حکم‌هواایی‌تاز در ادا در چا که به‌قطعی تهران به دنیا آمده بود و در قیام ۱۵ خرداد نقش‌فعالی داشت. او از کسانی بود که در حمایت از امام خمینی (ره)، کفن پوشیده بودند. «شریف واقفی» بنیانگذار انجمن اسلامی دانشگاهی است که پس از انقلاب، به‌یاداو، دانشگاه صنعتی شریف نامیده شد. زمانی که «واقفی» به سازمان پپوست، تصور او از مشی‌ان «مبارزه با رژیم پهلوی، بر اساس اصول اسلامی بود. با این حال، در داستان «سیانور»، جای این مباحث تقریباً خالی است و نویسنده، تنها بخشی از آنها را در قالب گفت‌وگوهای «مجید شریف‌واقفی» با دوست و همسرش روایت کرده است.

بی شک فیلم نامه «سیانور» نیز همچون بسیاری از فیلم‌های در حال اکران، کاستی‌هایی دارد. ولی آن چه آن را در مقایسه با فیلم‌های چند سال اخیر سینما متمایز می‌کند فضای متفاوتش است. در سال‌هایی که به جزم‌معدو تأثر تاثیرگذار، مضمون بیشتر فیلم‌ها خیانت، دو همسری، مهاجرت، بحران‌های اجتماعی و کم‌دی‌های سیخف و باری به هر جهت است، «سیانور» روحی تازه به کالبد سینما پخشیده است. فیلمی خوش ساخت که ماجرای سیاسی را با رابطه‌ای عاشقانه ترکیب کرده است اما در ریتم لکنت دارد. شعبی با هوشمندی خرده داستان‌هایش را به شکلی مناسب جمع و جور کرده است و به جزئیات ساختاری و تکنیکی فیلمش تمرکز دارد. بر خلاف شخصیت پردازی خوب و مناسب «مجید شریف واقفی» و «مرتضی صمدی لباف» متاسفانه «تقی شهرام» جدا از حضور کمرنگش شخصیت پر داخت‌شده‌ای نیست. شعبی با انتخاب روایت غیر خطی فیلم به جذابیت اثرش افزوده ولی این نوع روایت نقاط اوج فیلم‌نامه را از بین برده است. شعبی داستان «سیانور» را از نگاه شریف

مخالفان روی آورده‌اند. در یک سو، گروهی قرار دارند که حاضر به ترک باورهای دینی نیستند و به مبارزه‌ای اعتقاد دارند که در نقش خداوند پر رنگ است و در سوی دیگر، افرادی حاضرند که اصولاً، بر مبنای آموزه‌های مارکسیسم، دین را تریاک توده‌ها می‌دانند و قابلیت آن را برای ایجاد تحول در جامعه، باور ندارند. تمام تلاش «مسعود احمدیان»، نویسنده فیلم‌نامه و «بهروز شعبی»، کارگردان فیلم، بر نمایان کردن همین شکاف متمرکز است. شاید به همین دلیل است که مخاطب در جریان مشاهده فیلم، نمی‌تواند ارتباط مؤثری با شخصیت «مجید شریف‌واقفی»، «مرتضی صمدیه لباف» و حتی «تقی شهرام» برقرار کند. در واقع، «سیانور» می‌خواهد مخاطبش را باریشه‌های اصلی انحراف سازمان منافقین آشنا کند.

■ **نقش‌هایی که باید بیشتر دیده می‌شد**
در این میان، نویسنده و کارگردان، نقش برخی شخصیت‌ها، مانند «مجید شریف واقفی»، «مرتضی صمدیه لباف»، «لیلا زمر دیان»، «وحید افراخته» و «تقی شهرام» را برجسته‌تر از دیگران نشان می‌دهند و از نقش «محسن سید خاموشی» یا «حسین سیاه‌کلاه»، افرادی که در قتل و سوزاندن «شریف‌واقفی» نقش مهمی بر عهده داشتند، تقریباً حرفی به میان نمی‌آورد. با وجود این که «سیانور»، توانسته است از پس ارائه تصویری روشن از خواسته‌های اعضای اسلام‌گرای سازمان منافقین که قصد جدایی از گروه را داشتند، به‌خوبی برآید؛ اما

پیک خبر

نامه‌نگاری با سازمان سینمایی برای افزایش سینماهای «سیانور»

سیدمحمود رضوی بایان اینکه با سازمان سینمایی برای افزایش تعداد سالن‌های سینمایی «سیانور» نامه‌نگاری کرده‌اند، عنوان کرد که منتظر پاسخ این نامه‌ها هستند. سیدمحمود رضوی تهیه‌کننده فیلم سینمایی «سیانور» درباره وضعیت اکران این فیلم سینمایی گفت: تعداد سینماهای ما در تهران و شهرستان‌ها به نسبت اندک است اما با این وجود خدا را شکر تاکنون با استقبال و فروش خوبی مواجه شده است. برای مثال مادر تهران ۱۴ و در شهرستان ۱۳ سینما در اختیار داریم اما با حمایت مردم و رسانه‌ها، وضعیت اکران آن به خوبی پیش رفته است. وی افزود: اگر سازمان سینمایی از فیلم حمایت لازم را انجام دهد تا تعداد سالن‌های سینمایی ما افزایش پیدا کند در این صورت فروش ما هم بالا می‌رود اما این امر قطعاً به همکاری و حمایت سازمان سینمایی بستگی دارد. رضوی عنوان کرد: تاکنون سه شب از اکران این فیلم در پردیس‌های سینمایی به ستانس فوق‌العاده کشیده شده است. این راه‌هم باید بگوییم که وقتی به همراه عوامل در اکران‌های مردمی با مخاطبان به تماشای این اثر نشستیم با

بازیگران ایرانی شبکه «جم» درخواست بازگشت نداده‌اند

رئیس داد گستری استان تهران گفت: با بازیگرانی که به شبکه‌های ماهواره‌ای پیوسته‌اند در صورت بازگشت بر اساس قانون رفتار خواهد شد. ولی تا این لحظه کسی درخواستی برای بازگشت به کشور نداشته است. به گزارش فارس، وی در خصوص شیوه برخورد دستگاه قضایی کشور با بازیگرانی که به شبکه‌های ماهواره‌ای پیوسته بودند و حالا قصد بازگشت به ایران را دارند، گفت: مطلبی از سوی مسئولان سازمان سینمایی مطرح شد که یک بیان عمومی بوده است. وی افزود: با کسانی که باشبکه‌های معاند همکاری می‌کنند در صورت بازگشت به کشور مطابق

سعید حجاریان:

«سیانور» بخشی از آینده تاریخ را بند زده است

سعید حجاریان در باره جدیدترین فیلم بهروز شعبی به‌نام «سیانور» گفته است که این فیلم، باعث شده تا مردم با وقایع سیاسی آشنا شوند. به گزارش خبرگزاری تسنیم، حجاریان در باره سیانور گفت: خدا را شکر فیلم جذابی شده بود، مستند سازی در زمینه کار سیاسی و وقایعی که مردم کمتر با آن آشنا بوده‌اند، کلا فیلمی قابل دفاع است. شخصیت صمدیه لباف را دقیق نشان داده است و باید از این فیلم‌ها ساخته شود. در